

Predica de la Krefeld

Duminică, 2 martie 2008, ora 10

Ewald Frank

Să rămânem în picioare. Mulțumim corului care ne-a acompaniat. Prima dată vom citi câteva din Psalmul 103 apoi vom ruga patru frați de naționalități diferite să vină în față și să se roage cu noi. Aș dori să-i invit în față pe frații Muler, Kukacika, Forestieri și Didier. Ei se vor ruga împreună cu noi în limba lor maternă. În timp ce frații noștri se pregătesc să vină noi vom citi din Psalmul 103:1-5: *„Bindecuvântează, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să bindecuvânteze Numele Lui cel sfânt! Bindecuvântează, suflete, pe Domnul, și nu uita nici una din binefacerile Lui! El îți iartă toate fărădelegile tale El îți vindecă toate bolile tale; El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare; El îți satură de bunătați bătrânețea, și te face să întinerești iarăși ca vulturul”*.

Vom cânta „Numai să crezi ” apoi frații vor veni aici în față și vor aduce acest serviciu divin în fața Tronului de har. [...]

Ați auzit cu toții cum s-a rugat fratele nostru, ca omul cel vechi să moară și omul cel nou să trăiască. Ambele naturi nu se împacă [sau: este imposibil să existe ambele în același timp – n.tr.]. Omul cel vechi trebuie să moară astfel încât omul cel nou să poată trăi.

Luați loc. Îi salutăm pe toți cei prezenți aici și pe cei ce ne ascultă în lumea întreagă. Domnul Dumnezeu să ne bindecuvânteze și să-și bindecuvânteze întregul Său popor de pretutindeni. Azi dimineață, foarte devreme, am primit câteva telefoane din Gabon, Capetown, Kinshasa, Benin. De asemenea au fost câteva și din țările Europei. Noi suntem foarte, foarte mulțumitori. Oamenii ne sună și ne spun ce au trăit. Cei cu care am vorbit la telefon mi-au spus: „Frate Frank, noi am avut ocazia să vedem și să auzim adunarea de ieri seară prin care am fost bindecuvântați”.

Apoi mai avem saluturi care ne-au fost transmise prin e-mail, din partea fraților și surorilor din Finlanda. Fratele nostru Michael Bogomoletz a scris o scrisoare plină de mulțumire. Este minunat să afli despre Cuvântul lui Dumnezeu că nu se întoarce înapoi fără rod ci își împlinește scopul pentru care a fost trimis. El scrie aici: „Noi îi suntem foarte mulțumitori lui Dumnezeu și prețuim foarte mult adunările care au loc în Krefeld și pe care avem posibilitatea să le urmărim în direct prin Internet”. Acesta este un lucru minunat și foarte frumos.

Apoi mai avem saluturi și din SUA, din Denver, Colorado cu care dealtfel am și fost conectați prin internet în adunarea de ieri seară. mai spunem încă odată că suntem foarte mulțumitori că aici se află și sunt prezenți oameni din atât de multe naționalități și limbi iar în adunările următoare îi vom ruga și îi vom chema pe alți frați să vină aici în față și să se roage împreună cu noi, fiecare în limba lui maternă. Ei vor putea să-I mulțumească lui Dumnezeu în acest loc, pentru marele privilegiu că acest Cuvânt descoperit poate să ajungă la atât de mulți oameni de culori, limbi și naționalități diferite de pe întreg cuprinsul pământului. Întrebarea care se pune este: cine a hotărât desfășurarea acestor lucruri într-un astfel de mod? Am chemat eu personal pe cineva? Nu! Domnul a rânduit și a călăuzit totul în acest fel. Lui I se cuvine toată slava și cinstea pentru această lucrare.

Ieri seară am anunțat că Scrisoarea Circulară din martie a fost deja finalizată în limba germană, iar vineri a fost tipărită. Pentru toate celelalte limbi va fi disponibilă începând cu weekend-ul următor. Vă rugăm să ne amintiți și pe noi în rugăciunile voastre zilnice, pe noi cei care ne aflăm în prima linie și care ne luptăm pentru credința care a fost dată odată pentru totdeauna sfinților.

Vă rog să-i anunțați pe toți aceia care pot veni în Berlin în vinerea mare, ca să poată și ei să beneficieze de adunările care vor avea loc acolo. Deasemenea spuneți-le și celor care au posibilitatea să vină în Praga sâmbătă, pe data de 22 martie, pentru adunările care vor avea loc acolo. Apoi duminică vor fi adunări în Salzburg, Austria iar luni vom fi în Boblingen. Vă rog să-i invitați pe oameni la acele adunări. Domnul Dumnezeu a rânduit totul în acest fel. A fost plăcerea Lui să-și facă de cunoscut Cuvântul Său într-un mod

așa de minunat și de măreț. A fost plăcerea Lui să așeze în noi respectul față de Cuvântul Său, astfel încât noi să nu auzim vreo răstălmăcire ci numai Cuvântul original, să-l credem și apoi acesta să ne fie și descoperit. Aici nu este un om care îl învață pe celălalt ci în acest loc, noi toți suntem învățați de către Dumnezeu prin Cuvânt iar acest lucru devine pentru noi tot mai mare și mai scump. Astfel Domnul poate să se manifeste în mijlocul nostru și să-și împlinească făgăduința pe care a făcut-o: *„Iată că Eu voi fi cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”*. El încă este Acela care se plimbă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur, El încă se adresează poporului Său, El încă ne descoperă prin harul Său, Cuvântul și voia Lui.

Acum aș dori să citesc un cuvânt din 1 Petru 1.5: *„Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!”* Păziți de puterea lui Dumnezeu! Nu de puterea proprie ci de puterea lui Dumnezeu prin credință suntem păziți pentru acea clipă a revenirii Domnului nostru. Apoi se spune în versetul 6: *„În ea voi vă bucurați mult...”* Acum acest lucru trebuie să devină o realitate în mijlocul nostru. Această bucurie trebuie să fie manifestată în noi. *„...măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări...”* În toate încercările trebuie să rămână credința vie. Cu noi trebuie să fie la fel cum a fost cu ei la început. Noi trebuie să-L binecuvântăm și să-L lăudăm pe Dumnezeu în mijlocul tuturor acestor încercări sau necazuri. Aceasta dorește Dumnezeu de la voi în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Deci, cu toate că trebuie să trecem prin multe încercări, știm că timpul se apropie de sfârșit. După ce toate ispitele, încercările, durerile și necazurile se vor sfârși, când toate acestea nu vor mai fi, noi vom fi cu Domnul pentru totdeauna. Acest lucru este pentru noi un motiv de bucurie, un motiv de a-I mulțumi lui Dumnezeu din toată inima noastră.

În 1 Petru 4.7 se află niște cuvinte minunate: *„Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți dar, și vegheați în vederea rugăciunii”*. Niciodată nu a fost atât de actual acest cuvânt: *„Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape”*. Aceste lucruri au fost scrise acum 2000 de ani, dar astăzi ele sunt foarte actuale.

Ceea ce a spus Domnul nostru în Matei 24, Marcu 13 și Luca 21 trebuie amintit în fiecare predică, cu ocazia fiecărei adunări: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*”. Aici este vorba despre răscumpărarea trupului. Răscumpărarea sufletului noi deja am trăit-o, apoi, după ce acest lucru a avut loc, urmează răscumpărarea trupului nostru muritor, ca acesta să fie transformat într-unul nemuritor conform 1 Corinteni 15.54, „*Când trupul acesta supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire...*”

Acum noi suntem mântuiți prin credință în nădejdea aceasta, iar această nădejde nu ne va face de rușine, așa cum nici Scriptura nu va rămânea de rușine, pentru că noi credem până la sfârșit că jertfa care a avut loc pe crucea de la Golgota este valabilă pentru veșnicie. Răscumpărarea pe care a făcut-o Dumnezeu este o lucrare desăvârșită, tot așa cum și lucrarea de creație a lui Dumnezeu a fost una desăvârșită - iar acum noi toți suntem incluși în această ordine [rânduială] dumnezeiască ca oameni răscumparați.

Frați și surori, a sosit momentul ca noi să devenim cu adevărat o inimă și un suflet. Trebuie ca propriile noastre gânduri și păreri să ia sfârșit. Numai atunci când cu toții ne vom supune sub mâna puternică a lui Dumnezeu, numai atunci El va putea turna Duhul Său peste noi.

Noi știm că în trecut au mai avut loc revărsări ale Duhului Sfânt. Cine cunoaște puțin istoria Bisericii, știe că Duhul Sfânt a fost turnat peste orice făptură, chiar și peste niște oameni ale căror inimi nu au fost încă spălate, înnoite și curățite. Ei au primit ungerea în cel de-al doilea domeniu, în duhul lor. Fratele Branham a desenat odată trei cercuri și a spus că primul cerc este trupul, ce-l de-al doilea este duhul iar al treilea este sufletul. Când Dumnezeu l-a creat pe om, omul a fost un suflet viu. Aici este vorba despre faptul că Dumnezeu, de la început, a rânduit ca omul să trăiască împreună cu El pentru totdeauna. Sufletul primește viața veșnică pe care Duhul Sfânt o descoperă în noi în măsura în care noi primim Cuvântul ca și sămânță divină.

Nu de fiecare dată, ci doar câteodată doresc să amintesc câteva citate din predicile fratelui Branham. Pe data de 29 martie

1954 fratele Branham a spus: „Dacă sufletul va intra în contact cu Duhul Sfânt și este născut din nou, aveți viața veșnică. Indiferent ce se va întâmpla aici, voi nu veți pieri niciodată”. Cine are viața veșnică va trăi veșnic iar acesta este și scopul pentru care noi primim această viață veșnică.

În 2 iunie 1957 el spunea: „Să nu fiți mulțumiți cu nimic altceva decât cu o trăire de modă veche a nașterii din nou, și anume să fiți născuți din nou din Duhul Dumnezeuului veșnic, când sufletul vostru este contopit cu Dumnezeu, și deveniți una”. Deci, nu doar o senzație ci atunci când sufletul devine una cu Dumnezeu.

Următorul citat este din 22 august 1965: „Exact ca grâul și neghina din același ogor, și ei pot fi unși cu același Duh Sfânt cu care sunt unși adevărații credincioși. Dar adânc, în interiorul următorului domeniu, al celui de-al treilea domeniu, este sufletul, și pe acesta Dumnezeu l-a ales mai dinainte. Acolo este locul în care se află germele de viață din sămânță”. Și eu adaug aici că această sămânță este Cuvântul. Sămânța este Cuvântul iar germele de viață se află în sămânța Cuvântului.

Doresc să mai citesc încă un citat în legătură cu această temă: „Duhul Sfânt poate cădea peste un om în duhul lui, dar germele de viață se află în suflet. Acel germe de viață este Cuvântul”.

Noi am pus accentul îndeosebi pe vestirea Cuvântului, a Cuvântului curat care rămâne pentru totdeauna și care este sămânța divină pentru suflet. Până astăzi este valabil faptul că ceea ce a fost semănat iese la suprafață. Eu cred că din toate inimile noastre, ale acelor în care a fost semănat Cuvântul, vor ieși la suprafață și roadele. Apoi va avea loc și secerișul când Biserica Mireasă va fi completă [desăvârșită] și va fi prezentată Domnului, fără pată și fără zbârcitură. Așa se va întâmpla.

Apoi fratele Branham face încă o afirmație foarte importantă: „Eu cred că voi pierdeți ceva atunci când nu aveți părtașie prin care sunteți întăriți. Să ne adunăm - ne spune Biblia - cu atât mai mult cu cât vedem că sfârșitul se apropie, să nu părăsim strângerea noastră laolaltă. Aceasta vă va întări. Și țaria voastră va întări și biserica”. Cu toții suntem mădulare ale aceluiași Trup și noi ne adunăm fiind întăriți și prin aceasta ne întărim unul pe celălalt. Suntem binecuvântați iar apoi devenim o binecuvântare pentru ceilalți. Frați și surori a sosit

momentul ca noi să devenim o binecuvântare pentru alții, prin harul Domnului.

Doresc acum să mai amintesc două sau trei citate în care sunt aduse lucruri care privesc Biserica și Mesajul.

Primul este din 6 martie 1960: „Singura modalitate prin care vor primi [înțelege] adevăratul Mesaj este să se întoarcă la Cincizecime, unde L-au lăsat. [...] Pentru că, frate și soră, aceasta este singura cale prin care-L vom putea găsi iarăși pe Dumnezeu în Biserică: trebuie să ne întoarcem la început, acolo unde L-am părăsit”. Noi știm cu toții că începutul a durat puțin și tot așa se va întâmpla și cu sfârșitul. Dumnezeu va face o lucrare scurtă și puternică, dar înainte ca aceasta să aibă loc, frați și surori – să luăm acest lucru într-un mod cât se poate de serios: înainte ca acest lucru să aibă loc, inimile noastre trebuie să fie curățite.

Eu o mai spun încă o dată și o spun cu o mare durere: și în trecut au avut loc lucrări ale Duhului Sfânt. Deasemenea și în ultimii 500 de ani, începând cu zilele Reformei – despre Contele Zinzendorf noi cei care vorbim limba germană cunoaștem foarte multe – Duhul Sfânt a fost turnat într-un mod puternic, darurile Duhului Sfânt au fost manifestate într-un mod minunat. Apoi dintr-o dată, în mijlocul măreței lucrări a Duhului Sfânt, acelui om îi vine ideea că Duhul Sfânt ar trebui să șadă pe un tron ca a treia persoană, dar nu de genul masculin ci de cel feminin, ca mamă.

Dacă un om citește astfel de mărturii minunate – ei au fost binecuvântați, au profețit, au fost o binecuvântare pentru alții. Apoi dintr-o dată, în mijlocul acestor mari binecuvântări vine dușmanul și începe să spună: „Eu vreau... Eu vreau... Eu vreau să fiu cineva. Eu vreau să declar ceva...” Acest om a folosit cuvintele „întronare”, și s-a referit la un singur verset biblic care nici măcar nu are vreo legătură cu acel context: „*Cum mângâie pe cineva mama sa, așa vă voi mângâia Eu*” [Isa. 66,13]. Apoi el întronează pe Duhul Sfânt ca a treia persoană, ca mamă a Bisericii. Neînțelegerea unui singur Cuvânt a fost adusă în mijlocul celei mai mari lucrări a Duhului Sfânt.

Noi acest lucru l-am trăit aici, în acest loc, când în mijlocul celei mai mari, mai slăvite și mai puternice lucrări a Duhului Sfânt, dușmanul s-a strecurat pentru a provoca pagubă, ca să distrugă și să

împrăştie. Dar ce învăţăminte am tras noi din toate aceste lucruri care s-au întâmplat? Noi am învăţat că nu darurile sau purtătorul darurilor este pe primul loc, ci Cuvântul este acela care trebuie să aibă întâietate. Fiecare vis şi fiecare dar trebuie să fie verificat. Acest Cuvânt [Biblia] a fost şi este deja verificat. Nu mai este nevoie ca cineva să-l mai verifice încă odată.

De aceea noi Îi suntem mulţumitori lui Dumnezeu pentru toate lecţiile pe care le-am primit, chiar dacă ele au fost dureroase - noi totuşi Îi suntem mulţumitori. Dumnezeu a dorit să ne arate ceea ce deja este scris în Sfânta Scriptură, îndeosebi în profeţii Vechiului Testament, şi anume că înşelăciunea a venit în Biserică folosindu-se de daruri. Acest lucru este bine subliniat în profetul Ezechiel în capitolul 13. Lecţiile de învăţătură pe care le-am citit din Biblie, nu au avut un impact tot atât de mare precum cele prin care am trecut şi pe care le-am trăit personal, într-un mod cât se poate de dureros.

Eu am mai spus acest lucru aici odată, că acea soră prin care au fost date cele mai multe profeţii, a venit în biroul meu ţinând în mână hârtiile pe care erau scrise toate profeţiile pe care ea le rostise. Apoi înaintea ochilor mei, ea le-a rupt în bucăţi şi le-a aruncat în coşul de gunoi, după care mi-a spus: „Na, aici le ai!” Şi într-adevăr, aşa a şi fost. Niciun om nu îşi poate imagina ce s-a petrecut în interiorul meu în acel moment. După atâţia ani minunaţi în care am avut parte de cele mai mari şi mai minunate binecuvântări, dintr-o dată s-a strecurat duşmanul şi a batjocorit tot ceea ce a avut loc în trecut. În Ezechiel 13.3,4 citim: *„Aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeu: ,Vai de profeţii fără minte, care umblă după duhul lor şi nu văd nimic! Profeţii tăi, Israele, sunt ca nişte şacali [sau: vulpi - n.tr.] în mijlocul dărâmăturilor!”*. Voi cunoaşteţi ce este scris în Cântarea Cântărilor 2:15 *„Prindeţi-ne vulpile, vulpile cele mici, care strică viile.”* Aici în Ezechiel sunt arătate nişte vulpi mari, care se folosesc de darul profeţiei pentru a înşela poporul: *„Profeţii tăi, Israele, sunt ca nişte vulpi în deşert”*. Apoi în versetul 10 citim: *„Lucrurile acestea se vor întâmpla pentru că ei răţăcesc pe poporul Meu, zicând: ,Pace!’ când nu este pace”*. Versetul 17: *„Iar tu, fiul omului, întoarce-ţi privirile împotriva fiicelor poporului tău, care profetesc după gustul inimii lor, şi profeţeste împotriva lor!”* Apoi profetul lui Dumnezeu primeşte însărcinarea de a spune tuturor

acelora care s-au ridicat pe ei înșiși și care profeteau, că lucrurile nu sunt așa și nu stau în felul în care ei le prezentau poporului. Poporul lui Dumnezeu nu este rânduit să fie înșelat sau amăgit! Poporul lui Dumnezeu este rânduit să fie chemat și scos afară din orice încurcătură.

Deci așa cum noi respingem orice răstălmăcire, tot așa să procedăm cu orice lucru care nu vine de la Dumnezeu, pentru că numai ceea ce vine de la Dumnezeu ne poate călăuzi înapoi la El. De aceea noi avem nevoie de inimi curate.

Frați și surori, eu o spun direct și deschis: în noi să nu mai rămână nimic din voia noastră proprie ci să avem sau să primim o inimă nouă. Este scris în Faptele Apostolilor cap. 2 că fraților și surorilor noastre de la început li s-au arătat niște limbi ca de foc. Apostolul Petru amintește acest lucru încă o dată ca o legitimare, atunci când Duhul Sfânt a căzut în casa lui Corneliu. Acelora, Dumnezeu le-a curățit inimile prin credință. Inimile trebuie să fie curățite și sfințite înainte ca acestea să poată fi puse la dispoziția lui Dumnezeu ca vase curate. Numai în acest fel acolo nu va mai exista vreun amestec. Numai unei vestiri clare și adevărate a Cuvântului lui Dumnezeu îi poate urma adevărata lucrare a Duhului Sfânt. Deci să nu mai existe: „Eu voi face... Eu vreau...” ci să spunem: „Doamne, voia Ta să se facă! O, Doamne, lucrează cu noi după cum dorești Tu”.

Continuăm să citim în Ezechiel 13.18: *„Spune: ,Așa vorbește Domnul Dumnezeu: ,Vai de cele [în versiunea germană – Vai de acele femei - n.tr.] ce cos perinuțe pentru subsiori, și fac măhrame pentru capetele oamenilor de orice mărime, ca să prindă suflete!’”* Pavel scrie galatenilor: *„O, Galateni nehibzuiți! Cine v-a fermecat, pe voi? Voi alergați bine: cine v-a tăiat calea ca să n-ascultați de adevăr?”* iar apoi îi întreabă: *„Prin faptele Legii ați primit voi Duhul, ori prin auzirea credinței?”*

Mai citim încă odată Ezechiel 13.18 *„Spune: ,Așa vorbește Domnul Dumnezeu: ,Vai de acele femei ce cos perinuțe pentru subsiori, și fac măhrame pentru capetele oamenilor de orice mărime, ca să prindă suflete!’”* Acești oameni confecționează și îmbină lucrurile în așa manieră încât ele să se poată potrivi planului lor. În versetele 22 și 23 citim: *„Pentru că întristați prin minciuni*

inima celui neprihănit, când Eu însumi nu l-am întristat, și pentru că întăriți mâinile celui rău ca să-l împiedicați să se lase de calea lui cea rea, făgăduindu-i viața...” După aceea urmează sentința: „de aceea nu veți mai avea vedenii înșelătoare, și nu veți mai rosti profeții. Voi scoate din mâinile voastre pe poporul meu, și veți ști că Eu sunt Domnul”.

Îi rugăm pe toți frații și surorile din lumea întreagă să înțeleagă că acolo unde a dat Dumnezeu o însărcinare în legătură cu planul mântuirii și unde este prezentă lucrarea Duhului, acolo dușmanul vrea să provoace pagubă, vrea să nimicească. Fie ca toți frații din lumea întreagă din toate bisericile, să mulțumească lui Dumnezeu că au fost scutiți. Numai pentru că Dumnezeu a dat aici o însărcinare și pentru că noi am trăit aici lucrarea Duhului, de aceea a venit peste noi o încercare grea.

Încă o dată, în cap. 13.4: *„Profeții tăi, Israele, sunt ca niște șacali [sau: vulpi – n.tr.] în mijlocul dărâmăturilor!”*. *„Prindeți-ne vulpile, vulpile cele mici...”*. Vulpile nu sunt ușor de prins. Eu n-am încercat niciodată, dar îmi închipui că vulpile sunt greu de prins. *„Prindeți-ne vulpile, vulpile cele mici...”* sau, acum, vulpile cele mari. Profeții și profetesele nu sunt vulpi mici, sunt vulpi mari. *„Profeții tăi, Israele, sunt ca niște șacali [sau: vulpi – n.tr.] în mijlocul dărâmăturilor!”*. Dumnezeu trimite profeți adevărați. De ce ne-a trimis Dumnezeu un profet adevărat? Ca să demaște toți mincinoșii care aveau impresia că vorbesc în Numele Lui, ca să demaște toată înșelăciunea și să ne readucă în Cuvântul adevărului.

Și de aceea citim mai departe în 2 Pet. 1 despre zidirea omului nou cu toate calitățile lui. Vă rog nu uitați: noi așteptăm ploaia timpurie și târzie, care vor cădea împreună, conform profetului Ioel și alte versete. Noi așteptăm ca o măsură dublă a puterii lui Dumnezeu să se descopere. Am vrut să citesc cum spune fratele Branham că va sosi clipa când va exista slujba Cuvântului vorbit, iar ceea ce este pronunțat se va împlini pe loc.

Dar înainte de a se întâmpla aceasta, frați și surori, luați-o în serios, vă rog. Eu nu vreau să vă irosesc timpul, și de asemenea, nu doresc nici ca timpul meu să fie irosit. Timpul este scurt, este serios. Revenirea Domnului și Mirelui nostru iubit este aproape. Vă rog,

fără niciun fel de amestec, fără vreo inimă rea, fără „eu vreau” ci „facă-se voia Ta în Biserica Ta, spre slava Numelui Tău sfânt”.

2 Pet. 1.3: *„Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui...”*. Nu ne-am chemat noi, nu ne-am ales noi, nu ne-am ales noi înaintea întemeierii lumii – ci Dumnezeu a făcut-o, înaintea întemeierii lumii. Noi am subliniat de multe ori și continuarea, din v. 4: *„prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespus de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea, care este în lume prin poște”*. Noi credem promisiunile pe care ni le-a dat Dumnezeu; și ne bucurăm mai ales de ultima promisiune. Este scrisă în ultimele trei versete din Vechiul Testament - ne sunt arătate lucrurile de la sfârșit. În Biblia engleză sunt 4 capitole. În cap. 3 din Maleahi ne este arătată slujba lui Ioan Botezătorul, apoi, în cap. 4 este scris despre ziua care arde ca un cuptor. Înainte de sosirea acestei zile, Dumnezeu a spus: „vă voi trimite pe profetul Ilie”. Noi putem spune astăzi că Ilie a venit deja, și au făcut cu el ce-au vrut, ce le-a plăcut. Fiecare l-a caracterizat [încadrat] cum a vrut – unii au făcut-o foarte negativ, alții prea pozitiv, dar noi nu încadrăm, ci vedem încadrarea din Biblie. Numai cel ce vede încadrarea biblică se și poate încadra pe sine biblic, poate să și aibă parte de ceea ce a promis Dumnezeu.

Apoi, ne este spus aici, în v. 5: *„De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni”*. Avem aici zidirea omului nou, cu însușirile care ne sunt descrise aici, până la dragostea frățească și iubirea de oameni.

Apoi, în v. 8 spune *„Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos”*. Urmează un cuvânt foarte serios: *„Dar cine nu are aceste lucruri, este orb, umblă cu ochii închiși, și a uitat că a fost curățit de vechile lui păcate”*. Vine apoi mângâierea, zidirea, în v. 10: *„De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată”*.

Aceste cuvinte vrem să le punem la inimă. Dumnezeu ne va dăruia aceasta. V. 11: *„În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belșug intrare în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos”*.

Acum, ca să vedem că Dumnezeu lucrează cu Biserica dintre neamuri în același fel ca și cu Israelul, dați-mi voie să citesc câteva versete. Începem cu Ezechiel 36 de la v. 24: *„Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările, și vă voi aduce iarăși în țara voastră”*. Dumnezeu a dat Israelului o țară firească. Și noi toți știm, fratele Branham a subliniat foarte clar, a vorbit despre epistola către efeseni, și a comparat-o cu ce este scris în Iosua. Sub slujba lui Moise a avut loc conducerea afară; el a ajuns la muntele Nebo... Și eu v-am spus: am fost împreună cu fratele Manhart la muntele Nebo, cu taxiul. A costat numai 13 dolari - și noi am stat pe muntele Nebo. Și am văzut la dreapta Ierihonul, și Ierusalimul chiar în fața noastră; la stânga era Marea Moartă. Dar în vremea lui Iosua a avut loc împărțirea țării – fiecare seminție și-a primit cu precizie regiunea ei. Frați și surori, ordinea [rânduiala] dumnezeiască în Biserică, în ceea ce privește darurile, slujbele, trebuie să fie așezată. Dumnezeu trebuie să vină la dreptul Său cu noi toți.

În v. 25 spune: *„Vă voi stropi cu apă curată, și veți fi curățiți”*. De ce Cuvânt vă aduceți aminte acum? Evanghelia după Ioan, cap. 15:3: *„Acum voi sunteți curați, din pricina cuvântului, pe care vi l-am spus”*. *„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”*.

Apoi continuă: *„vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idolii voștri”*. De ce Cuvânt vă amintiți acum? 2 Cor. 6 de la v. 14: *„Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi”*. Nu luați nimic cu voi. Noi știm că pe vremea aceea țara a fost cucerită, și a fost un om pe nume Acan care a luat cu sine ceva interzis și tot poporul Israel a trebuit să sufere din această cauză. Eu am o rugămintă: nu luați cu voi nimic din ceea ce este blestemat, nimic din Babilon. Există mulți credincioși care pe dinafară ar putea să spună că au ieșit din robia babiloniană. Martin Luther a scris o carte întreagă „Ieșirea din robia babiloniană”, dar și el a luat cu sine o manta cu care a acoperit

doctrina trinitară, botezul trinitar, iar în cele 95 de teze ale sale încă n-a atins miezul. Dar acum a sosit timpul, acum toate aceste mantale sunt îndepărtate; noi nu numai că am ieșit afară din Babilon, ci am și demascat toate mantalele babiloniene – le-am demascat astfel încât nimic rău să nu fie adus în Biserica lui Isus Hristos.

Frați și surori, cu toții trebuie să ne verificăm conform Cuvântului lui Dumnezeu – fiecare să se cerceteze pe sine însuși. Fie ca Dumnezeu să ne dăruiască aceasta tuturor, prin harul Său.

În 2 Corinteni, în cap. 7 este scris „*să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului*”. Deci, ambele domenii să fie supuse lui Dumnezeu, în ascultare, astfel ca ordinea dumnezeiască a mântuirii și ordinea în Biserică să poată fi instaurată, ca să nu mai existe voie proprie și cale proprie, ci numai voia Domnului.

În v. 24 este scris în legătură cu chemarea afară „*vă voi aduce iarăși în țara voastră*” apoi în v. 26 „*vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi da o inimă de carne*”. Frați și surori, în noi să nu se găsească nicio împietrire a inimii, pentru că acest fapt a trebuit să fie mustrat de Domnul: „*Din pricina împietririi inimilor voastre*”. De aceea este scris „*Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile*”. Astăzi nu avem voie să ne împietrim inimile, ci trebuie să ni le deschidem înaintea lui Dumnezeu, și să scoatem afară tot ceea ce nu-și are locul aici, ca Dumnezeu să ne poată umple inimile.

Citesc și v. 27: „*Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele*”. Dumnezeu dorește să facă din noi asemenea oameni. Mai întâi, întoarcerea dintre toate națiunile, din toate confesiunile religioase, apoi turnarea apei curate peste noi, peste turma răscumpărată prin sânge, care ia în serios predicarea Cuvântului, care respinge orice idolatrie, orice lucru blestemat, astfel ca Dumnezeu să poată înainta cu noi. În această legătură este spus „*Vă voi da o inimă nouă*”, apoi, desigur, „*Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele*”. După aceea urmează v. 28: „*Veți locui în țara, pe care am dat-o părinților voștri; voi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul vostru*”. Din nou, 2 Cor. 6 – chemarea afară, „*Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu*” –

când? Atunci când a avut loc chemarea afară, strângerea poporului, în Cuvântul făgăduinței, și când suntem gata să facem voia lui Dumnezeu, prin harul Lui. Prin forțe proprii niciun om n-o poate face, dar cu ajutorul lui Dumnezeu se poate.

Să mergem în Deuteronom ca să vedem ce însărcinare avea omul lui Dumnezeu în legătură cu strângerea poporului. Deut. 4.10b: *„Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele, ca să învețe să se teamă de Mine tot timpul cât vor trăi pe pământ; și să învețe și pe copiii lor să le păzească”*. V. 20: *„Dar pe voi, Domnul v-a luat, și v-a scos din cuptorul de fier al Egiptului, ca să-I fiți un popor pus de o parte, cum sunteți azi”*. „Cum sunteți azi! Voi ați fost chemați afară, Dumnezeu a făcut cu voi legământul, a dat făgăduințele, v-a dat țara. Astăzi sunteți poporul Lui, Biserica Lui”. V. 21: *„Și Domnul S-a mâniat pe mine, din pricina voastră: și a jurat că eu să nu trec Iordanul, și să nu intru în țara aceea bună pe care ți-o dă ca moștenire Domnul, Dumnezeul tău”*. Nu este necesar să intrăm în detalii – așa a dorit Dumnezeu să se întâmple. Moise a fost cu Ilie pe muntele schimbării la Față și a vorbit cu Domnul nostru despre Ierusalim. Nu trebuie să ne îngrijorăm din pricina lui Moise. Dumnezeu are un plan cu el, și a avut un motiv pentru care nu l-a lăsat pe Moise în țară, ca să se împlinească și Cuvântul care privea cucerirea țării, să fie stabilite granițele semințiilor și să le pună în ordine, după cum ne sunt arătate în Împărăția de o mie de ani, în Ezechiel 47-48 – atunci toate semințiile își vor avea din nou regiunile lor, după cum este voia lui Dumnezeu.

Din Deut. 6.1 apoi de la v. 4: *„Iată poruncile, legile și rânduielile pe care a poruncit Domnul, Dumnezeul vostru, să vă învăț să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpânire”*. Acum urmează aici vorbirea lui Dumnezeu Însuși - v. 4: *„Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn”*. Este un singur Dumnezeu, în Vechiul și în Noul Testament. V. 5: *„Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta”*. Ieri am citit din Marcu 12.29-30. V. 6: *„Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta.”*. Trebuie să fie dorința inimii noastre ca să le împlinim, să ascultăm ce a spus Dumnezeu. V. 7: *„Să le întipărești în mintea copiilor tăi,*

și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula". Nu este nicio întrerupere, deloc. Unde este vreo întrerupere aici? Este atât de puternic!

Iar acum fiți sinceri: nu așa se întâmplă cu noi? Despre ce vorbim noi cel mai mult? Care este tema noastră principală? Sigur că nu politica. Nu prețurile ridicate sau nedreptatea [fărădelegea], ci ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în Cuvântul Său. Nu este acesta pe inima noastră? După cum este scris aici: „*când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula*". Eu pot mărturisi despre aceasta. Cuvântul Domnului trăiește în mine. Uneori de-abia pot să adorm, din această cauză. Dar mulțumiri lui Dumnezeu, Cuvântul trăiește, iar noi trăim în și cu Cuvântul.

V. 8: „*Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini, și să-ți fie ca niște fruntarii între ochi. Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale*". Dar acum urmează ceva foarte, foarte important,: „*Slujește Domnului cu credincioșie și în ascultare*". Este extraordinar. „*Slujește Domnului cu credincioșie și în ascultare*". Asta este! Slujește Domnului cu credincioșie, nu numai cu mulțumire, nu numai cu credință, ci să fii ascultător și mulțumitor. Ascultarea este mai bună decât jertfele. Noi Îi aducem Domnului jertfa buzelor noastre. Când ajung rugăciunile noastre la tronul lui Dumnezeu? Când umblăm pe căile Domnului, în ascultare, când rămânem în Cuvântul făgăduinței. Aici, a fost țara făgăduită. Astăzi, frate Kupfer, este Cuvântul făgăduinței.

Fratele Kupfer mă vizitează la birou în fiecare duminică dimineată, și exprimă multe gânduri minunate și puternice. Haideți să mai citim încă o dată ultima parte: „*Sluiți Domnului cu credincioșie*". Vrem să facem asta? Avem un „da” și un „amin”? *Să fim întotdeauna credincioși lui Isus*, cum spune un cântec german. Sluiți Domnului cu credincioșie, cu o ascultare mulțumitoare. Ascultarea este mai bună decât orice jertfă. Să rămânem în Cuvântul minunat al făgăduinței, pe care ni l-a dat Dumnezeu, pe care ni l-a descoperit, haideți să fim găsiți în ascultare, astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să nu se întoarcă fără rod, ci să împlinească scopul cu care a fost trimis.

Frați și surori, noi am observat că situația devine tot mai serioasă și știm că timpul este scurt, că se încheie, dar Îi mulțumim

lui Dumnezeu pentru că El nu vine niciodată prea târziu. Dar nici noi nu vrem să venim prea târziu, ci vrem să fim mereu în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu. Nu noi ne-am chemat, ci Dumnezeu ne-a strâns împreună din toate neamurile și limbile. Acum, El ne-a dat ocazia să atingem toate națiunile și limbile, și să le includem în vestire. Cine a planificat lucrurile așa? Cine le-a vrut așa? În acest sens, mă gândesc la o experiență din acea duminică, din 18 iulie 1976. Am mai spus-o aici. Se înserase, am ieșit din această cameră de rugăciune, am ocolit clădirea și, undeva pe *acolo*, în *acel* colț – sunt 17 metri din locul în care mă aflu, am măsurat săptămâna trecută. Așa cum am spus, abia am trecut de colțul clădirii, tocmai se înserase și, din cerul senin, am auzit cuvintele: „Slujitorul Meu, du-te pe terenul vecin și dedică-Mi-l Mie! Construiește pe el, căci vor veni oameni din multe țări și vor avea nevoie de cazare”. Aceste cuvinte sunt la fel de adevărate ca oricare cuvânt din Biblie. Stăteam lângă cireș, m-am oprit. Toți „veteranii” știu acest lucru. Acolo unde sunt pomii, era un gard înalt de 2 metri, cu sârmă ghimpată. Acolo a fost o închisoare în timpul celui de Al Doilea Război Mondial. Au fost multe dărâmături, a trebuit să curățăm totul.

Doar ca să amintesc: nu noi am planificat, ci Dumnezeu. El a dorit să facă în acest fel. Noi doar am devenit o parte a planului Său pentru timpul sfârșitului. De aceea, haideți să fim mulțumitori, ascultători și să-I dăm slavă lui Dumnezeu din toată inima. Voi știți, și am mai spus-o aici, că atunci când clădirile au fost terminate și când așteptam o puternică lucrare a lui Dumnezeu, vrăjmașul a lovit. Acum noi suntem la sfârșitul celei de-a doua perioade și suntem înaintea ultimei perioade a Bisericii lui Isus Hristos.

Dacă am amintit lucruri din trecut, e doar pentru că și Pavel a făcut-o. Putem citi în Evrei 11 lucrurile prin care a trebuit să treacă slujitorii lui Dumnezeu. Aș fi fost fericit să merg peste tot pe pământ fără nicio neînțelegere sau problemă. Nu știu să fiu certat cu cineva. Din natura mea și prin înnoirea inimii mele, Dumnezeu mi-a dăruit aceste lucruri – sunt un om pașnic. Nu mă cert cu nimeni, nu argumentez. Cearta ne otrăvește, să știți.

Spun azi cu mulțumire că Dumnezeu și-a ținut mâna peste noi și suntem găsiți într-o ascultare mulțumitoare în Cuvântul făgăduinței, ca Dumnezeu să ne poată da o inimă și o viață nouă,

prin harul Lui. El ni le-a dat deja, ca să putem cânta: „*Vase sfinte, umplute cu Duhul Tău*”. Atunci când ne rugăm, să nu procedăm precum carismaticii, să nu cerem să vorbim în limbi. Biblia nu spune așa, ci spune că limbi ca de foc s-au văzut deasupra lor. Nu să imităm ceva, nu să repetăm ceva cu limba, ci întâi trebuie să aibă loc umplerea cu Duhul, după care izvorul țâșnește și noi vorbim după cum ne dă Duhul.

Dați-mi voie să o mai spun o dată: Dumnezeu vrea să trimită ploaia timpurile și târzie, El vrea să toarne puterea Lui în inimi curate, El nu mai vrea să se producă distrugerii și confuzie, ci vrea să aibă oameni înnoiți în interiorul lor, care trăiesc în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul Lui, așa cum scrie aici, cu o ascultare recunoscătoare, trăind în țara și în Cuvântul făgăduit.

Frați și surori, Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze, să binecuvânteze poporul Lui din toate națiunile, să îi binecuvânteze pe frații noștri care traduc predicile și să-i facă o binecuvântare pe cei care predică Cuvântul Lui, pe purtătorii Cuvântului, în toate națiunile și limbile. Dumnezeu ne-a încredințat Cuvântul Său și Îi mulțumim. Sper că toți am înțeles lecția de azi: o inimă, un suflet, inimi curate, fiind în stare să ne privim în ochi, să nu se facă nimic în spatele cuiva, nicio defăimare, nicio neînțelegere să nu fie dată mai departe, ci doar să fim la dispoziția Domnului, ca El să lucreze cu noi după cum dorește și să-și poată împlini lucrarea Lui cu fiecare din noi. Câți doresc să aibă parte de desăvârșire? Spuneți „amin”! Sunteți mulțumitori pentru Cuvânt? Ce Cuvânt minunat!

Dumnezeu ne-a trimis un profet, pentru învățătura corectă și pentru partea profetică, ca să ne conducă. El și-a ținut Cuvântul, și-a împlinit făgăduința și noi o primim acum din mâna Domnului. Fratele Branham și-a împlinit slujba. Și o spun pentru toți frații de pretutindeni: există oameni care așteaptă întoarcerea fratelui Branham, pentru că ei cred că el nu și-a încheiat încă lucrarea. Nu este vorba despre finalizarea lucrării lui Branham. Și pe timpul lui Moise s-ar fi putut spune la fel. „Moise, tu ar trebui să știi...” Nu e vorba despre finalizarea lucrării fratelui Branham, ci despre încheierea lucrării lui Dumnezeu. Tot ce a vrut Dumnezeu să facă prin slujba fratelui Branham, a făcut. Acum, e rândul nostru să trăim lucrarea lui Dumnezeu în mod personal, prin harul Lui, și să-I

slujim și să-L urmăm pe Domnul în ascultare și credință, în Cuvântul adevărului. Vrem noi să Îl iubim pe Domnul cu toată inima și cu tot sufletul? Vrem să ne iubim unii pe alții cu aceeași dragoste divină, ca fiecare să poată îmbrățișa pe fiecare, ca să fie posibilă și sărutarea frățască, sfântă? Poate fi pe obraz, nu trebuie să fie pe buze. E important să vină din inimă, să fie sinceră, așa cum a spus Pavel: „spuneți salutare fiecăruia cu o sărutare sfântă”.

Domnul Dumnezeu să ne sfințească în Cuvântul Lui, în prezența Lui. Domnul să-și înalțe Fața peste noi, să ne dea pacea Lui și binecuvântările Lui tot timpul. Credința și ascultarea mulțumitoare aparțin una de alta. Câte versete nu am putea menționa, citi sau cita... Dumnezeu ne-a vorbit suficient. Haideți să devenim împlinitori ai Cuvântului și apoi vom vedea slava lui Dumnezeu! Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți în Numele sfânt al lui Isus! Amin. Haideți să ne ridicăm și să cântăm *Îl iubesc, Îl iubesc!*

Pentru că Domnul credincios, pentru că Mielul înjunghiat a luat cartea și i-a rupt pecetea, pentru că ne-a dat descoperirea prin harul Lui, haideți ca, împreună, într-o mulțumitoare ascultare a credinței, să cântăm și să ne dedicăm din nou lui Dumnezeu. Haideți să ne dedicăm din nou și să spunem din inimă: „Doamne iubit, iată inima mea, iată viața mea, cu tot cugetul, prin toate cuvintele și faptele mele Tu să fii cinstit!”. Frați și surori, noi credem că suntem în Cuvântul făgăduit, trebuie să ne dovedim ascultarea noastră mulțumitoare. Binecuvântat și lăudat să fie Domnul nostru! Eu sunt copleșit de toate cuvintele slăvite ale Dumnezeului nostru și pentru faptul că El ne-a descoperit totul prin Duhul Sfânt. El ne-a descuiat totul și ne-a descoperit, astfel că niciunul nu trebuie să-l învețe pe celălalt, ci toți sunt învățați de Dumnezeu. Haideți să cântăm *Tu ești vrednic, Tu ești vrednic.*

În timp ce avem capetele aplecate și inimile deschise și după ce am spus „da” Domnului nostru, Dumnezeu ne spune: „fiul Meu, fiica Mea, dă-mi inima ta”. Și Scriptura spune că „el va întoarce inima părinților la copii”; Scriptura spune că oricine crede din toată inima și o mărturisește cu gura... Scriptura spune iarăși: „astăzi, dacă auziți glasul Lui...”. Muștrarea este că ei întotdeauna s-au rătăcit în inimile lor și nu cunoscut căile Domnului. Frați și surori,

Dumnezeu ne-a chemat afară din orice rătăcire, din orice confuzie, din toate lucrurile asupra cărora apăsă blestemul. Domnul spune că vrea să binecuvânteze, așa cum i-a spus lui Avraam, la prima întâlnire. În Geneza 12, El a spus: „*Te voi binecuvânta și vei fi o binecuvântare!*”. Începând de azi, vrem să o luăm, prin credință, din mâna lui Dumnezeu. Chiar și pe calea încercărilor, El nu va îngădui mai mult decât putem răbda, pentru că El ne poartă și este cu noi, pentru că suntem în Împărăția Lui și în Biserica Lui.

Frați și surori, cine se desparte de Biserică, se află sub o influență străină. Biserica este locul în care a pus Dumnezeu slujbele și îndatoririle, iar Duhul vorbește întotdeauna Bisericii. Și așa este scris: „*cine are o ureche, să asculte ce zice Bisericii Duhul*”. Azi, noi suntem Biserica lui Isus Hristos, fiind zidiți pe temelia apostolilor și profeților, în învățătura apostolilor, după cum scrie în Fapte 2.42. Dumnezeu ne-a strâns ca să ascultăm cuvintele Lui, să ni le legăm de inimă și de mâini, să le luăm cu noi oriunde mergem, fie că ne culcăm, fie că ne trezim, fie că ședem. Cuvântul lui Dumnezeu să trăiască în noi și noi în Cuvânt.

Acum aș vrea să rămânem în rugăciune și să întreb dacă sunt frați și surori care au o cerere, un necaz, al lor sau al altora. Ridicați-vă mâna, orice necaz ar fi. Da. Domnul Dumnezeu vede mâinile și inimile voastre. El știe exact ce vă trebuie, știe ce cereți. Noi avem făgăduința că orice vom cere în Numele Lui, ne va fi dat. Am mai spus aici că dacă ne rugăm, să și exprimăm ceea ce ne-am rugat, conform Marcu 11.22-23. Întâi ne rugăm, apoi pronunțăm cu gura lucrul pentru care ne rugăm, apoi ne va fi dat. Primiți asta prin credință și va avea loc.

Să ne rugăm. Iubite Domn, Tu Dumnezeul veșnic credincios, în 2 Cor. 1.20 este scris că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „da” și „amin”, și noi suntem în făgăduințe, în credință și ascultare. Nu suntem pe un pământ străin, ci pe pământul făgăduinței, și Ți mulțumim, iubite Domn, pentru toate făgăduințele noului legământ, care au devenit realități divine: mântuirea sufletului, eliberarea duhului și vindecarea trupului. Doamne iubit, Evanghelia deplină va fi manifestată: cei bolnavi vor fi vindecați, cei pierduți vor fi mântuiți, cei robiți vor fi eliberați. Doamne iubit, confirmă Cuvântul Tău în toți. Noi credem și, de aceea, vom vedea

slava lui Dumnezeu. Ție, Mielul lui Dumnezeu, Răscumpărătorul, Domnul, Împăratul și Mirele, Îți dăm toată slava și cinstea. Lucrează în mijlocul nostru! Mântuiește pe cei pierduți, vindecă ce este bolnav, confirmă Cuvântul Tău, în special, în cei tineri, ca ei să-Ți fie dedicați pentru timp și veșnicie. Aleluia!

Sunteți mulțumitori că Dumnezeu ne-a dat marele privilegiu, în mijlocul a peste 6 miliarde de oameni să fim turma cea mică, în acest timp, ca să cunoaștem tainele Împărăției lui Dumnezeu, să fim găsiți în ele și în acord cu Dumnezeu și Cuvântul Lui, prin făgăduințele Lui? Așa am citit în 2 Petru 1. Prin făgăduințe am devenit părtași ai naturii divine și Dumnezeu a făcut toate lucrurile noi. Primiți-o prin credință, frați și surori. Tot ce ne-a dat Dumnezeu putem primi prin credință și putem să Îi mulțumim lui Dumnezeu din toata inima.

Acum, ne vom ruga împreună doar câteva momente și Îi vom mulțumi pentru tot ce ne aduce aminte Duhul lui Dumnezeu: pentru Cuvânt, pentru har, pentru trăiri, pentru pocăință, pentru înnoire, pentru nașterea din nou, pentru toate lucrurile de care vă aduceți aminte acum. Pentru acestea, vrem să Îi mulțumim împreună lui Dumnezeu, în toate limbile.

Vrem să ne ridicăm glasurile și să-I dăm slavă Domnului Dumnezeu care este pe scaunul de domnie, pe care vom sta și noi împreună cu El. Ce chemare înaltă, ce har, ce alegere! Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul nostru! Vrem să ne unim cu toții în rugăciune. Fratele Schmidt va veni în față și se va ruga cu noi toți. Toți ne rugăm cu voce tare.

[Dumnezeule mare, Îți mulțumim pentru harul Tău, pentru Cuvântul Tău, pentru că ne-ai dăruit harul Tău ca să putem recunoaște Cuvântul Tău. Tu ne-ai dăruit Cuvântul Tău, ni l-ai descoperit, ne-ai descoperit Numele Tău. Dă-ne har să umblăm pe această cale și să ajungem la țintă. Îți mulțumesc. Te laudăm împreună, slăvim Numele Tău cel sfânt care este mai presus de orice nume; în fiecare țară de pe pământ. Doamne, Îți mulțumesc. Nu avem cuvinte. Cuvântul Tău ne-a atins. Dorim ca Tu să ajungi la dreptul Tău în Biserica Ta, ca Numele Tău să poată fi slăvit. Doamne Isuse, cum s-a spus deja, curăță, sfințește-ne ca Duhul Tău cel Sfânt să poată să ne umple, ca flăcările Duhului să poată să ardă în noi, ca noi să mărturisim despre ceea ce ai făcut Tu în noi. Ale tale să fie

mulțumirile. Aleluia.] Ce zi! Ziua pe care a făcut-o Domnul, ziua harului, ziua mântuirii! Aleluia! Lăudați pe Domnul, slăviți Numele Lui! Binecuvântează suflete pe Domnul și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui sfânt! Sfânt, sfânt este Domnul! Toate țările sunt pline de slava Lui! Aleluia! Haideți să cântăm ultima strofă a cântecului pe care l-am cântat ieri seară.

Nu vreau să uit să vă transmit tuturor salutări din partea fratelui Russ. Haideți să cântăm: umblând cu Domnul, El își va descoperi, într-o zi, turma Lui care Îl așteaptă! Amin.